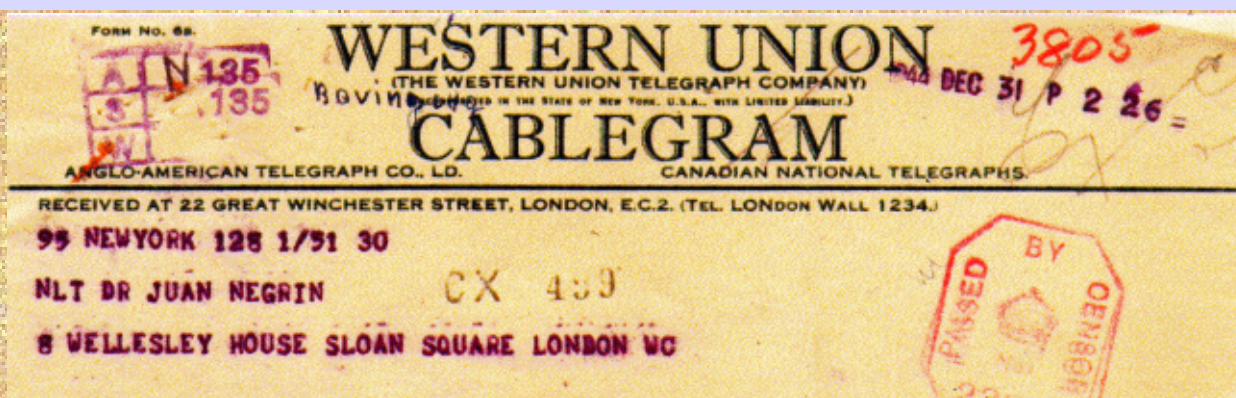

PROGRESSISTES FINS EL RIDÍCUL

La Unió General de Treballadors UGT, ha donat un gran pas per la igualtat. Ara les seves sigles són UGTT perquè els treballadors tan poden ser mascles com femelles i la segona T reconeix a les femelles. Aquesta T la pintaran de rosa. Es pot ser progre, fer-ho veure, sentir la

igualtat a les entranyes, però no cal caure en el ridícul.

LA COMUNITAT MENDICANT CONTRA EL TELETREBALL

Anaven de taula en taula per les cafeteries, es posaven a les entrades dels cinemes, del forns, de Loewe i demanaven un euro per a menjar. Alguns tenien mecenes propis que esperaven cada dia en un mateix punt. El Covid ho ha engegat tot a la merda. Als mendicants els quedaven només els proveïdors fixes, que els assegurava, com si diguessin, el sou base. Ara els benefactors ja no surten al carrer. Ara treballen a casa. I els pobres han dit prou i han amenaçat en fer saltar totes les xarxes informàtiques.

TELETREBALL I CREACIÓ

Aquest període és un assassinat del disseny i de la creació. El creador pateix molt, sent molta pressió, un cansament que mai abans havia sentit. Respondre a encàrrecs obliga a produir, a trobar un ritme intens de treball i a mantenir el cap per sobre de l'aigua. Només manté vincles amb les poques persones que queden actives. D'altra banda, costa llegir ja que la connexió amb els altres és molt important en la creació. I quan es veu a tanta espantada el creador no sap com serà capaç de treure's una angoixa total.

QUAN ELS AVIS SORTIEN

Hi va haver una vegada que els avis, si feia solet i poc vent, sortien a passejar pels carrers. Caminaven poquet a poquet, ben agafats i de tant en tant s'aturaven davant un aparador per descansar les cames. Ara no es veuen avis. N'hi ha que encara són vius, però no se'ls veu. Estan amagats a casa. Els hem aconseguit amagar a casa. El proper pas, serà portar-los al ZOO. A la gàbia que va deixar bacant el Floquet de Neu.

SOM ELS MILLORS

El mite reaccionari del gran seny català exaspera cada vegada més quan una gran

part de la massa laboral està teletreballant o tele-consumint-se mentre els polítics provoquen la seva neurosi i el seu orgull de país desclassat i acostumat a sobrevalorar-se en relació a Madrid i a Espanya.

gutturals profunds com d'assentiment i remenar de cossos al sofà. Quan un crida més que l'altre (sempre serà l'home) s'aixeca, va al lavabo i es fa una palla mentre la dona segueix mirant el Tele Notícies. I qui no es conforma és perquè no vol.

SEX-BOMBOLLA

Les mesures son clares, mascareta i distància. Sexualment això vol dir, abstinència o imaginació. Creatius com som, apostem per la imaginació. La parella a distància reglamentària. Primer joc d'ulls assenyalant les parts eròtiques de l'altre, lent tancar de parpelles, baixada ràpida de mascareta i passada de llengua humida pels llavis. Engrescament progressiu, les parts insinuades es queden nues i s'estimulen manualment. Sons

TELETREBALL A L'ADMINISTRACIÓ

Només l'1 % dels webs estatals estan totalment traduïts al català. Per quart any consecutiu, la Plataforma per la Llengua ha fet un estudi de les pàgines web estatals, que el 2020 s'ha basat en les observacions fetes a quasi 400 portals. El 82,4 % de les pàgines amb algun contingut en català tenen errors lingüístics greus i un 42,9 % diferencien entre "català" i "valencià".

EL TREBALL QUE MATA

Amb el canvi climàtic i la pèrdua d'hàbitat, la introducció d'espècies invasores és una de les principals amenaces per a la biodiversitat. Un estudi estima el seu cost econòmic en 1.288 milers de milions de dòlars per primera vegada des de 1970. Així que potser parlant el llenguatge dels polítics amb una unitat de mesura que els interressi, hi haurà una major consciència d'aquesta catàstrofe humanitària i de les oportunitats econòmiques perdudes.

